

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., ve věci navrhovatelů **a) Ing. Z. B.**, bytem K. 11, K., **b) J. B.**, **c) M. B.**, oba bytem K. 84, K., **d) V. H.**, bytem R. 17, K., a **e/ J. K.**, bytem R. 5, K., proti odpůrcům **1) Přípravnému výboru pro konání místního referenda v obci Kozmice**, jednajícímu zmocněncem R. K., bytem K. L. 24, B., a **2) Obec Kozmice**, se sídlem Kozmice 12, 256 01 Kozmice, o návrhu na vyslovení neplatnosti hlasování v místním referendu konaném dne 21. 9. 2013

t a k t o :

- I. Návrh se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelé se společně podaným návrhem podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jenž byl soudu doručen dne 1. 10. 2013, domáhají s odkazem na § 58 odst. 1 písm. a) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místním referendu“) vyslovení neplatnosti hlasování v místním referendu konaném v obci Kozmice dne 21. 9. 2013 o otázce znějící: „Souhlasíte s tím, aby ve správním území obce Kozmice došlo k výstavbě objektu větrné elektrárny?“.

Všichni navrhovatelé shodně uvedli, že jako oprávněné osoby, které mají právo volit podle zákona o místním referendu, byli v den hlasování osloveni mimo hlasovací místnost členkami okrskové komise J. Ch. a V. J. s nabídkou hlasovat v místním referendu, aniž o to požádali okrskovou komisi podle § 36 odst. 7 zákona o místním referendu. Uvedené členky okrskové komise měly procházet obcí s přenosnou hlasovací schránkou a měli přitom navrhovatelům i vnucovat svůj osobní (negativní) názor na výstavbu větrné elektrárny. Tyto členky jsou podle navrhovatelů současně členkami přípravného výboru, který podal návrh na konání místního referenda a který v rámci kampaně přesvědčoval občany o potřebě zabránit výstavbě větrné elektrárny v Kozmicích. Navrhovatelé dále sdělili, že ví, že oslovených občanů bylo více, avšak většina z nich má obavu o klidné soužití v obci. Navrhovatel a) navíc namítl, že voliči nebyli ve smyslu § 10 zákona o místním referendu dostatečně přesně a správně informováni o nákladech, které negativní postoj, resp. následné kroky přinesou v podobě smluvní pokuty a již vzniklých nákladů na realizaci díla, jež se nachází ve fázi těsně před vydáním stavebního povolení. Žádné důkazní návrhy ani další konkrétnější údaje navrhovatelé neuvedli.

Obec Kozmice soudu sdělila, že všichni navrhovatelé byli v den konání místního referenda zapsáni v seznamu voličů pro volební okrsek č. 1. Podanému návrhu dala za pravdu, pokud jde o skutečnost, že odhad nákladů spojených s realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu nezmínil možnost sankčního postihu obce v případě znemožnění výstavby větrné elektrárny. Obecní úřad však zmocněnce přípravného výboru ve stanovené lhůtě k odstranění této chyby nevyzval, neboť v té době převládal názor, že sankce a jiné náklady plynoucí až z určitého výsledku referenda nelze do přímých nákladů na realizaci referenda započíst. Podle obce nejsou náklady v § 10 odst. 1 písm. d) zákona o místním referendu jednoznačně definovány. Obec souhlasila i s výhradami navrhovatelů proti postupu okrskové komise při obcházení občanů s přenosnou hlasovací schránkou s tím, že podle upozornění občanů prokazatelně došlo v několika případech k nevyžádaným návštěvám v domácnostech. Žádné konkrétnější údaje k tomuto bodu však obec neuvedla.

Zmocněnec přípravného výboru naopak uvedl, že si členové přípravného výboru nejsou vědomi žádného porušení zákona o místním referendu, jež by mohlo mít vliv na vyslovení neplatnosti sporného místního referenda. Hlasování bylo umožněno všem oprávněným osobám, které se dostavily do volební místnosti dne 21. 9. 2013 v čase mezi 8:00 a 20:00 hodin, a za použití přenosné volební schránky dle § 36 odst. 7 místního referenda dále též oprávněným osobám, které ze závažných důvodů, zejména zdravotních, požádali obec, popř. volební komisi, aby mohli hlasovat mimo hlasovací místnost, a to pouze v území obvodu hlasovacího okrsku. O hlasování mimo hlasovací místnost požádalo několik oprávněných voličů, zmocněnec jmenuje čtyři konkrétní osoby a uvádí, že takto hlasovali i další voliči. Odpůrce 1) odkazuje na (nedoložené) vyjádření starosty obce, podle nějž je veřejně známo, že jmenované osoby, jejichž výčet byl ústně odsouhlasen na zasedání okrskové volební komise dne 13. 9. 2013 za účasti starosty a všech členů okrskové volební komise splňují požadavky ustanovení § 36 odst. 7 zákona o místním referendu a požádali písemně, telefonicky či ústně obec, popř. v den hlasování okrskovou volební komisi o umožnění hlasování mimo volební místnost. Členové okrskové komise striktně dodržovali právní předpisy dle písemného slibu, který složili dne 13. 9. 2013 na prvním zasedání okrskové volební komise. Okrskové volební komisi nebyly ani předloženy žádné podněty nebo stížnosti dle § 43 odst. 2 písm. h) zákona o místním referendu, s výjimkou případu zjištěného zbavení způsobilosti jedné z oprávněných osob, o kterémžto zjištění byl sepsán zápis. Podle zmocněnce přípravného výboru byly dodrženy veškeré zákonné normy včetně zachování tajnosti hlasování, tj. nikdo z členů okrskové volební komise žádným způsobem neovlivňoval oprávněné osoby ohledně jejich odpovědi na v referendu uvedenou otázku či neupravoval hlasovací lístky ani v průběhu hlasování ve volební místnosti, ani mimo ni za použití mobilní volební schránky. Zmocněnec dále podotkl, že absolutní většina z navrhovatelů se v den konání místního referenda do volební místnosti nedostavila a nevyužila své zákonné možnosti hlasovat a aktivně se tak podílet na výsledku hlasování, s nímž nesouhlasí, neboť doufali ve zcela jiný výsledek, resp. stav, kdy nebude dosažena potřebná účast pro platnost a závaznost v referendu zjištěného rozhodnutí. S ohledem na uvedené považuje návrh za neopodstatněný a navrhuje jej zamítnout.

Z obcí předložené kopie výpisu ze seznamu voličů soud zjistil, že všech pět navrhovatelů v něm bylo zapsáno. Z oznámení o výsledcích místního referenda předloženého obcí soud dále zjistil, že při volební účasti 43,36 % mělo hlasovat pro variantu „NE“ 79 % zúčastněných, zatímco pro variantu „ANO“ jen 21 % zúčastněných.

Podle zápisu o průběhu a výsledku hlasování v místním referendu, podepsaného zmocněncem přípravného výboru jako předsedou komise, J. Ch. a V. J. jako členkami a I. M. jako zapisovatelkou, z 226 osob zapsaných do výpisu ze seznamu voličů a jeho dodatku byla 98 voličům vydána úřední obálka a stejný počet úředních obálek byl odevzdán. Odevzdáno bylo 97

platných hlasů, z čehož 77 voličů zvolilo odpověď „NE“, 20 voličů odpověď „ANO“ a nikdo se nezdržel hlasování tím, že by neoznačil žádnou odpověď. V době vyhotovení zápisu byli přítomni všichni čtyři členové okrskové volební komise. Podle zápisu byla ve volebním okrsku použita přenosná volební schránka a byly podány stížnosti nebo oznámení konstatované na jednom přílohovém listě. Přílohou zápisu je všemi členy okrskové volební komise podepsané oznámení o tom, že celkový počet oprávněných osob byl snížen z 227 na 226 o jmenovanou jednu osobu, jež byla dle informace v seznamu zbavena způsobilosti k právním úkonům. Jinou stížnost či oznámení příloha neobsahuje. Zápis shodného znění vedle obce předložil i zmocněnec přípravného výboru.

V. J. a J. Ch. k žádosti soudu ve vlastnoručně podepsaném prohlášení prohlásily, že funkci členek okrskové volební komise vykonávaly v souladu s právními předpisy a učiněným slibem a že si nejsou vědomy jakýchkoliv pochybení, jež by mohla ovlivnit výsledek hlasování. K okolnostem hlasování manželů K. uvedly, že v den konání referenda v odpoledních hodinách při návratu od manželů P., kteří požádali o možnost volit ze zdravotních důvodů (pan P. je nevidomý), byly osloveny navrhovatelkou e) ze dvora jejího domu otázkou, co že se to děje a proč jsou v Rousínově. Na to odpověděly, že probíhá místní referendum a že navštívily P., kteří o to požádali s ohledem na svůj zdravotní stav. Na to navrhovatelka e) uvedla, že by také s manželem rádi hlasovali a jestli by mohly přijít i k nim domů. Tuto žádost členky volební komise v dobré víře považovali za žádost o umožnění hlasování mimo volební místnost podle § 36 odst. 7 zákona o místním referendu, neboť jak navrhovatelka e) tvrdila, pan K. nemůže chodit a zdravotní stav paní K. jí neumožňuje delší vycházky, takže v Kozmicích, kde je volební místnost, již nebyla podle svých slov několik měsíců. Poté proto vstoupily do domu Kalašových a oběma umožnili hlasovat. Byla tam přítomna i jejich dcera, navrhovatelka c), která ovšem o hlasování ani nepožádala, ani její zdravotní stav neodpovídal podmínkám § 36 odst. 7 zákona o místním referendu, a proto jí nebylo umožněno hlasovat a ani k hlasování nebyla členkami volební komise vyzývána. Žádná z nich nijak oprávněné osoby neovlivňovala ohledně jejich odpovědi na otázku položenou v referendu, ani neupravovali hlasovací lístky a byla dodržena i tajnost hlasování. Po hlasování manželů K. opustily jejich obydlí, došly k vozidlu a vrátily se do volební místnosti. V průběhu hlasování ve volební místnosti ani mimo ni nebyly vzneseny žádné námítky ani jiné skutečnosti, které by na hlasování mohly mít vliv, mají obě za to, že hlasování proběhlo v pořádku. Návrh podaný navrhovateli je tak překvapuje a mohou se pouze domnívat, jaké důvody je k podání tohoto návrhu vedly.

Nahlédnutím do informací poskytovaných Českým statistickým úřadem na webu www.volby.cz soud dále zjistil, že v obci Kozmice v aktuálních i předchozích volbách byl zřízen jediný volební okrsek a s ohledem na uvedené tedy lze předpokládat, že i při hlasování v místním referendu na území celé obce působila právě jen jediná okrsková volební komise (z tvrzení všech zúčastněných a předložených listin to sice výslovně neplyne, nicméně některá tvrzení z toho zjevně vycházejí – např. vyjádření členů volební komise o tom, že většina navrhovatelů v místním referendu nehlasovala).

Krajský soud v Praze na úvod konstatuje, že návrh byl podán včas v desetidenní lhůtě od vyhlášení výsledků místního referenda (§ 58 odst. 2 zákona o místním referendu). Protože návrh splňuje i další zákonné náležitosti, soud jej věcně přezkoumal v intencích ustanovení § 91a a § 93 s. ř. s. Dospěl přitom k závěru, že návrh je nedůvodný.

Podle § 10 písm. d) zákona o místním referendu návrh přípravného výboru musí obsahovat mj. i odhad nákladů spojených s provedením místního referenda a realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu a způsob jejich úhrady z rozpočtu obce, popřípadě statutárního města.

Podle § 12 odst. 3 zákona o místním referendu v případě, že obecní úřad nebo magistrát statutárního města nevyrozumí zmocněnce o tom, že návrh přípravného výboru nemá nedostatky, nebo ho nevyzve k jejich odstranění, považuje se takový návrh přípravného výboru po uplynutí lhůty 30 dnů od jeho podání za bezvadný.

Podle § 58 odst. 1 zákona o místním referendu může návrh na vyslovení neplatnosti hlasování nebo neplatnosti rozhodnutí v místním referendu podat u soudu každá oprávněná osoba nebo přípravný výbor, mají-li za to, že

a) došlo k takovému porušení ustanovení tohoto zákona, které mohlo ovlivnit jeho výsledek,

b) bylo konáno místní referendum o věci, která nepatří do samostatné působnosti obce nebo statutárního města, nebo

c) bylo konáno místní referendum o věci, o níž místní referendum nelze podle § 6 konat.

Podle § 91a písm. a) s. ř. s. se lze návrhem u soudu za podmínek stanovených zvláštním zákonem^{21a)} domáhat vyslovení neplatnosti hlasování v místním referendu. Poznámka pod čarou č. 21a odkazuje na § 54 a 58 zákona o místním referendu.

Pokud jde o námitku navrhovatele a), že návrh na konání místního referenda měl nedostatky v podobě nedostatečného vymezení nákladů realizace případného rozhodnutí přijatého v místním referendu, musí soud konstatovat, že řešení náležitostí návrhu na konání místního referenda [s výjimkou vad výslovně zmíněných v písm. b) a c) ustanovení § 58 odst. 1 zákona o místním referendu] poté, co bylo místní referendum uskutečněno, již není namístě. Chybí-li náležitá výzva k odstranění vad návrhu na konání místního referenda, stává se návrh na konání místního referenda bezvadným (srov. závěry usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2009, č. j. 44 Ca 44/2009-33, publikovaného pod č. 1291/2009 Sb. NSS, shodně též usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2012, č. j. 50 A 17/2012-63, č. 2759/2013 Sb. NSS, vše dostupné na www.nssoud.cz). S ohledem na skutečnost, že obecní úřad považoval návrh na konání místního referenda za perfektní a zastupitelstvo obce následně místní referendum vyhlásilo, je již argumentace navrhovatele a) neefektivní, neboť ve smyslu ustanovení § 12 odst. 3 zákona o místním referendu nastala právní fikce bezvadnosti návrhu na konání místního referenda.

Podle § 21 odst. 3 zákona o místním referendu členy okrskové komise deleguje přípravný výbor a nejméně po 1 členu okrskové komise starosta obce. Starosta obce jmenuje nejpozději 15 dnů přede dnem hlasování zapisovatele příslušné komise (§ 23).

Podle § 22 odst. 1 zákona o místním referendu členství v komisi vzniká složením slibu tohoto znění: "Slibuji na svou čest, že budu svědomitě a nestranně vykonávat svou funkci a budu se přitom řídit Ústavou, zákony a jinými právními předpisy České republiky." Slib skládá delegovaný zástupce tak, že se podepíše pod písemné znění slibu. Podle § 23 odst. 2 zákona o místním referendu stejný slib skládá i zapisovatel komise.

Podle § 43 odst. 1 a odst. 2 písm. h) zákona o místním referendu okrsková komise vyhotoví ve 2 stejnopisech zápis o průběhu a výsledku hlasování. Zápis podepíší členové okrskové komise; jestliže některý z členů této komise podpis odepře, uvedou se důvody v samostatné příloze k zápisu. V zápise okrskové komise o průběhu a výsledku hlasování se uvede mj. i stručný obsah oznámení a stížností, které byly podány okrskové komisi, usnesení, která komise přijala, a jejich stručné zdůvodnění.

Podle § 36 odst. 7 zákona o místním referendu může oprávněná osoba ze závažných důvodů, zejména zdravotních, požádat obecní úřad a v den hlasování okrskovou komisi, aby

mohla hlasovat mimo hlasovací místnost, a to pouze v územním obvodu hlasovacího okrsku, pro který byla okrsková komise zřízena. V takovém případě okrsková komise vyše k oprávněné osobě 2 své členy s přenosnou hlasovací schránkou, úřední obálkou a hlasovacím lístkem. Při hlasování postupují členové komise tak, aby byla zachována tajnost hlasování.

Problematickou volebního soudnictví (k němuž lze při respektu k dílčím – pro tuto věc však nepodstatným – odlišnostem přiřadit i soudní kontrolu průběhu hlasování v místním referendu) se opakovaně zabýval také Ústavní soud, který v nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04 (publikován ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 36, nález č. 17 a vyhlášen pod č. 140/2005 Sb.) zformuloval základní interpretační maximu zákonné úpravy volebního soudnictví a uvedl, že *„Vycházejí z demokratického principu legitimacy veřejné moci, dle něhož je lid jejím zdrojem a v této roli se podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb (čl. 1 odst. 1, čl. 2 odst. 1 Ústavy), vyslovil základní tezi, dle níž pro volební soudnictví z principu demokracie plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů a předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá. (...) právní úprava volebního soudnictví nezná absolutní vady volebního řízení (tzv. absolutní zmatky volebního řízení), tj. takové porušení ustanovení volebního předpisu, které by mělo za následek automatické zrušení voleb, volby kandidáta nebo hlasování, a všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to podle principu proporcionality. Řízení ve věcech volebního soudnictví je proto založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny (viz rovněž nález sp. zn. Pl. ÚS 5/02, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 28, nález č. 117, vyhlášen pod č. 476/2002). Úprava ověřování voleb je přitom alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti (princip potencionální kauzality ve volebním soudnictví). Tuto možnou příčinnou souvislost je však třeba vykládat nikoli jako pouhou abstraktní možnost. Z čl. 21 odst. 4 Listiny lze dovodit právo zvoleného kandidáta na nerušený výkon funkce pro stanovené časové období (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 30/95, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 5, nález 3, vyhlášen pod č. 31/1996 Sb.), rozhodnutí voličů jako suveréna může tudíž soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát.“*

S ohledem na výše uvedené zásady, jež dopadají nejen na volbu konkrétních kandidátů ale i na volbu konkrétní varianty odpovědi na otázku předloženou občanům v místním referendu, je třeba především uvést, že břemeno tvrzení a odpovídající břemeno důkazní ve vztahu k tvrzeným vadám v procesu hlasování leží na navrhovatelích (shodně též usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 7. 2007, č. j. 57 Ca 61/2007-56, č. 1364/2007 Sb. NSS). Ti musí uvádět konkrétní okolnosti a předložit soudu i odpovídající důkazní návrhy.

V zájmu ověřitelnosti tvrzení navrhovatelů je třeba poukázat na skutečnost, že pokud měli navrhovatelé v době hlasování v místním referendu poznatky o porušování zákona, měli na ně v souladu se zásadou subsidiarity soudního přezkumu voleb reagovat bezprostředně a oznámit toto porušení okrskové komisi, která by se jejich oznámením či stížností musela zabývat, ihned na ně reagovat a přijmout potřebná opatření. O oznámení nebo stížnosti by pak musela učinit záznam v zápise o průběhu a výsledku hlasování, jak jí ukládá § 43 odst. 1 zákona o místním referendu. Navrhovatelé však v době hlasování nic takového neoznámili a výhrady uplatňují až následně, což oslabuje důvěryhodnost jejich tvrzení. Navíc, pokud jde o počet „oslovených“, resp. „ovlivněných“ hlasujících, navrhovatelé neuvádějí žádná konkrétní ověřitelná tvrzení a

nenabízejí ani žádný důkaz ke svým tvrzením. Jediný konkrétní údaj představuje tvrzení o nevyžádaném oslovení a (opět nijak nekonkretizovaném) ovlivňování samotných navrhovatelů. Navrhovatelé ani neuvádí, zda na základě tvrzeného oslovení členkami volební komise s přenosnou hlasovací schránkou vůbec hlasovali a zda údajné ovlivňování mělo nějaký dopad na jejich volbu. Návrh tak pouze zcela obecným způsobem popisuje údajnou nezákonnost ve volebním procesu, nijak však nepopisuje příčinnou souvislost mezi tvrzeným pochybením a případným zkreslením volebního výsledku. Obec ve svém vyjádření tvrzení navrhovatelů sice podpořila, opět však neuvedla jedinou konkrétní ověřitelnou skutečnost týkající se tvrzených pochybení v procesu hlasování.

Oproti tomu členky okrskové volební komise v soudem vyžádaném vyjádření velmi detailně a přesvědčivě popsaly situaci, při níž mělo dojít k hlasování navrhovatelky e) a jejího manžela do přenosné volební schránky na základě její žádosti adresované přímo členkám volební komise, které se vypravily s přenosnou hlasovací schránkou do sousedství k voličům, kteří o možnost hlasování touto cestou předem požádali na obecním úřadě. Toto písemné vyjádření vnímá soud jako přesvědčivé a vychází (i s ohledem na jeho konkrétnost) z něj. Z vyjádření mimo jiné též plyne, že navrhovatelka c) oslovoována nebyla a v místním referendu vůbec nehlasovala. Členky okrskové komise ve shodě se zmocněncem přípravného výboru, jenž byl současně i předsedou okrskové komise, navíc poukázali na skutečnost, že většina z navrhovatelů v místním referendu ani nehlasovala, tudíž jimi tvrzená nezákonnost nemohla mít dopad na volební výsledek (z tvrzení navrhovatelů se implicitně podává, že hlasovat v místním referendu nehodlali).

Podle § 48 odst. 1 a 2 zákona o místním referendu je k platnosti rozhodnutí v místním referendu třeba účasti alespoň 35 % oprávněných osob zapsaných v seznamech oprávněných osob. Rozhodnutí v místním referendu je pak závazné, hlasovala-li pro ně nadpoloviční většina oprávněných osob, které se místního referenda zúčastnily, a alespoň 25 % oprávněných osob zapsaných v seznamech oprávněných osob.

Při 226 oprávněných osobách bylo pro platnost hlasování v místním referendu zapotřebí alespoň odevzdání 80 platných hlasů a pro závaznost přijatého rozhodnutí alespoň 57 hlasů hlasujících pro určitou alternativu. Aby měla tvrzená nezákonnost dopad na výsledek hlasování, muselo by tedy (při 97 platných hlasech a 77 hlasujících pro alternativu „NE“) dojít k nezákonnému umožnění hlasování celkem nejméně 17 oprávněných osob nebo ke změně volební preference z „ANO“ na „NE“ v důsledku nezákonného ovlivnění nejméně u 20 osob.

I kdyby tedy soud beze zbytku akceptoval, že členky okrskové komise umožnily hlasovat do přenosné volební schránky bez předchozí žádosti všem navrhovatelům a též, jak vyplynulo ze sdělení členek okrskové komise, i manželovi navrhovatelky e), šlo by pouze o dodatečné umožnění hlasování šesti osob. Takové jednání nedosahuje natolik zásadní intenzity, aby bylo možno se důvodně domnívat, že pokud by k takovému jednání nedošlo, byl by výsledek místního referenda jiný (tzv. „zatemnění“ volebních výsledků požadované usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS). Naopak ovlivnění šesti osob by nemohlo mít vliv ani na platnost hlasování v místním referendu, ani na jeho závaznost. Zabývat se údajným ovlivněním dalších nijak nespecifikovaných osob se soud již nemůže, neboť břemeno tvrzení a břemeno důkazní je na straně navrhovatelů. Ti soudu ovšem ve svém návrhu žádné další konkrétní údaje ani návrhy na dokazování nenabídli a předložené tvrzení o ovlivnění dalších osob je tudíž zcela neurčité.

Pokud jde o tvrzené obcházení obce členkami okrskové komise s přenosnou hlasovací schránkou spojené s přesvědčováním voličů k hlasování v místním referendu prostřednictvím této přenosné hlasovací schránky, aniž by ti o to předem požádali a uvedli k tomu vážný důvod,

takové jednání by nepochybně bylo porušením ustanovení § 36 odst. 7 zákona o místním referendu. Totéž by platilo, pokud by členky volební komise jakkoliv vnucovaly konkrétní volbu pro některou z variant, neboť by tím porušily slib své nestrannosti podle § 22 odst. 1 zákona o místním referendu. Takovou nezákonnost však navrhovatelé nijak nedoložili a naopak, pokud jde o umožnění hlasování za okolností, jež uvedly členky volební komise, tj. na základě výslovného dotazu oprávněné osoby, pokud ta současně zmínila i zdravotní obtíže, které jí významně ztěžují cestu do volební místnosti, považuje soud takový postup za souladný s ustanovením § 36 odst. 7 zákona o místním referendu.

Samotná navrhovatelé zmíněná skutečnost, že všichni členové volební komise s právem hlasovat byli současně členy přípravného výboru, zákonu neodporuje, neboť je jen na starostovi obce, jak naloží se svým oprávněním delegovat ve smyslu § 21 odst. 3 zákona o místním referendu nejméně jednoho z členů volební komise. Je pravdou, že takto sestavená volební komise nepředstavuje ideální stav, neboť je vhodné, aby v ní byli zastoupeni pokud možno zástupci propagátorů obou variant, o nichž se rozhoduje v místním referendu, nicméně v malé obci nelze vyloučit, že se nenajde dostatek zájemců o členství v okrskové volební komisi. Nelze přitom připustit, aby eventuální neochota zastánců minoritního názoru účastnit se místního referenda mohla být později bez dalšího účinně využívána ke zpochybnění dosažených výsledků hlasování. Nelze navíc pominout, že členem okrskové volební komise byla i zapisovatelka, kterou jmenoval ve smyslu § 21 odst. 3 věty poslední zákona o místním referendu přímo starosta obce a která by v případě zjištěných nezákonností do zápisu o výsledcích a průběhu hlasování taková zjištění byla povinna uvést.

Lze tedy shrnout, že navrhovatelé konkrétně tvrdili pouze taková porušení ustanovení zákona o místním referendu, která by s ohledem na svůj minimální rozsah a na výsledky místního referenda nebyly způsobilé zpochybnit jeho platnost či samotný výsledek hlasování. Navíc navrhovatelé ke svým tvrzením nenabídli žádné důkazy a jejich tvrzení jsou v podstatné míře vyvrácena obsahem velmi konkrétního vyjádření předloženého členkami volební komise. Soud tak uzavírá, že navrhovatelé neprokázali ani porušení ustanovení zákona o místním referendu, ani vztah mezi touto protizákonností a výsledkem hlasování a konečně ani zásadní intenzitu této protizákonnosti, která by přinejmenším výrazně zpochybnila výsledek hlasování v místním referendu. Návrh proto soud zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle nějž v řízení ve věcech místního referenda nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Usnesení bude doručeno účastníkům řízení. Současně bude vyvěšeno na úřední desce soudu; usnesení nabývá právní moci již dnem vyvěšení (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. října 2013

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková